

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 17616/2022
13.12.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Бранке Дражић и Драгане Бољевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Бојан Јовић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Слободан Каитовић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Шапцу Гж 2854/21 од 20.07.2022. године, у седници одржаној 13.12.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Шапцу Гж 2854/21 од 20.07.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Шапцу Гж 2854/21 од 20.07.2022. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Шапцу Гж 2854/21 од 20.07.2022. године, одбијена је жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Лозници П 663/20 од 04.10.2021. године, у делу којим је обавезан тужени да тужиоцу на име дуга исплати износ од 2.500,00 евра са законском затезном каматом од 01.01.2018. године до исплате, у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате, као и да му накнади трошкове парничног поступка у износу од 92.800,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате, а одбијен захтев туженог за накнаду трошкова парничног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права са предлогом да се о ревизији одлучи на основу члана 404. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11...10/23), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побиа ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна

питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

У овој правној ствари правноснажном пресудом одлучено је о тужбеном захтеву за исплату угуженог износа по основу дуга, у чињенично-правној ситуацији да су тужилац и тужени закључили усмени уговор о приступању дугу којим се тужени обавезао да ће испунити дуг који је син туженог имао према тужиоцу у износу од 2.500,00 евра, те је тужбени захтев усвојен с позивом на одредбу члана 451. Закона о облигационим односима. Имајући у виду разлоге на којима су засноване пресуде нижестепених судова, наводе изнете у ревизији, и да је правилном применом материјалног права одлучено о основаности тужбеног захтева према утврђеном чињеничном стању које се у поступку по ревизији не може оспоравати, по оцени Врховног суда у конкретном случају нису испуњени услови да се прихвати одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној. По оцени овог суда, у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Наводима ревизије се не конкретизује правно питање за разматрање применом института изузетне дозвољености ревизије, већ се побија утврђено чињенично стање и оцена изведених доказа, а што нису разлози ни за редовну ревизију, према члану 407. став 2. ЗПП, а ни за посебну ревизију чија је дозвољеност условљена испуњењем услова прописаних у члану 404. став 1. ЗПП. Осим тога, наводи ревизије се делимично односе на битне повреде одредаба парничног поступка, због чега се посебна ревизија не може изјавити. Институт изузетне дозвољености ревизије предвиђен је искључиво за питања из домена примене материјалног права, и то под условима који су законом изричито прописани.

На основу члана 404. став 2. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. и 4. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, као и спорови у којима предмет тужбеног захтева није новчани износ, а вредност предмета спора коју је тужилац у тужби навео не прелази износ из става 1. овог члана (члан 33. став 2).

Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба ради дуга поднета је дана 06.08.2020. године. Вредност предмета спора је 295.500,00 динара и поступак је вођен по правилима о спору мале вредности.

Како је побијаном другостепеном пресудом одлучено у спору мале вредности у коме је према члану 479. став 6. ЗПП искључено право на изјављивање ревизије, то ревизија туженог није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Јелица Бојанић Керкез, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић